

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení:	Szófia Hilya
Název diplomové práce:	Institut dočasné ochrany v ČR v aktuálním kontextu
Vedoucí diplomové práce:	Mgr. et Mgr. Renáta Vokrojová
Oponent diplomové práce:	JUDr. Vladislav Vnenk, Ph.D.

I.

Kandidátka předložila diplomovou práci s tématem institutu dočasné ochrany v ČR v aktuálním kontextu, jak je patrné z názvu diplomové práce. K tématu práce jako takovému nutno konstatovat, že se jedná o zajímavé a vysoce aktuální téma (jakož i mimořádně potřebné ke svému zpracování), výběr tématu diplomové práce lze tedy nanejvýše kvitovat.

II.

V **úvodu** své diplomové práce kandidátka odůvodňuje výběr tématu své diplomové práce, jakož i její členění. Nastihuje v hrubých obrysech svoji metodologii, jakož i cíl své diplomové práce. Z hlediska náležitostí úvodu diplomové práce lze konstatovat, že úvod předložené diplomové práce má náležitosti požadované na úvod diplomové práce.

První kapitola diplomové práce nese název *Definice dočasné ochrany*. Je otázkou v rámci této kapitoly, zda kandidátka správně chápe pojem definice, když definici dočasné ochrany vymezuje následujícím způsobem, že jím rozumí *řízení výjimečné povahy, které v případě hromadného přílivu nebo bezprostředně hrozícího hromadného přílivu vysídlených osob ze třetích zemí, které se nemohou vrátit do země původu, poskytuje okamžitou a dočasnou ochranu těmto osobám, zejména pokud zároveň existuje riziko, že azylový systém nebude schopen vypořádat se s tímto přílivem bez nepříznivých účinků na jeho vlastní účinné fungování a na zájmy těchto osob a dalších osob žádajících o ochranu.*

Kandidátka zřejmě přehlédla, že čl. 2 citované směrnice uvozuje, že definování pojmů je pouze pro účely této směrnice, vhodné by bylo reflektovat konkrétní transpozici této směrnice. Není tedy jedinou možnou definicí institutu dočasné ochrany, doktrinální přístup či jiné formy vymezení (definování) dočasné ochrany by byly nanejvýše žádoucí.

K problematice vymezení pojmu srov. např. také Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2023, č. j. 8 Azs 93/2023-37.

Ministerstvo vnitra například na svých webových stránkách vymezuje definici dočasné ochrany tak, že dočasná ochrana je *ochranný institut výjimečné povahy existující vedle mezinárodní ochrany. Smyslem je rychle a účinně reagovat na hromadné přílivy vysídlených osob ze třetích zemí, které se nemohou vrátit do země svého původu. Může se jednat o osoby, které uprchly z oblastí ozbrojených konfliktů nebo endemického násilí, nebo osoby, kterým vážně hrozí systematické nebo obecné porušování lidských práv, či osoby, které se staly oběťmi takového porušování lidských práv.*¹

Kapitola tak definici dočasné ochrany neobsahuje (přebírá pouze vymezení v předmětné směrnici), což vzhledem k tématu práce oponent považuje za problematické. Nelze tedy souhlasit se závěrem diplomantky, že *Pojem dočasná ochrana je legislativním pojmem, a tudíž v daném případě není třeba vycházet pouze z doktrinálního vymezení, nýbrž přesnou definice nám poskytne samotný normotvůrce.* Obdobně z hlediska definic shledává oponent tento deficit i u dalších pojmů v rámci diplomové práce, byť pokud jde o tzv. hromadný příliv, zde směrnice definuje pojem přílehavě. K tomu však níže.

Pokud jde o **kapitolu třetí**, ta nese název *Dočasná ochrana v právu EU*, tato kapitola je poté rozčleněna následujícím způsobem:

¹ <https://www.mvcr.cz/migrace/clanek/slovnicek-pojmu.aspx>

- 3.1 Čl. 78 Smlouvy o fungování EU
 - 3.1.1 Společný evropský azylový systém (SEAS)
- 3.2 Směrnice Rady 2001/55/ES
 - 3.2.1 Legislativní proces
 - 3.2.2 Osobní působnost směrnice 2001/55/ES
 - 3.2.3 Časová působnost dočasné ochrany
 - 3.2.4 Rozsah poskytované ochrany dle směrnice 2001/55/ES
 - 3.2.5 Instrumenty pro rozdělování břemene mezi členskými státy
- 3.3 Prováděcí rozhodnutí Rady 2022/382
- 3.4 Prováděcí rozhodnutí Rady 2023/2409

Oponent práce si nemohl nevšimnout členění práce v rámci této kapitoly, které je podobné členění kapitoly č. 3 diplomové práce s názvem *Dočasná ochrana cizinců v mezinárodním a evropském právu*, diplomant Bc. Enes Zaimović, vedoucí práce JUDr. Věra Honusková, Ph.D., Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra mezinárodního práva. V této práci je členění následující (v porovnávací tabulce):

Posuzovaná práce	Srovnávací práce
3. Dočasná ochrana v právu EU 3.1 Čl. 78 Smlouvy o fungování EU 3.1.1 Společný evropský azylový systém (SEAS) 3.2 Směrnice Rady 2001/55/ES 3.2.1 Legislativní proces 3.2.2 Osobní působnost směrnice 2001/55/ES 3.2.3 Časová působnost dočasné ochrany 3.2.4 Rozsah poskytované ochrany dle směrnice 2001/55/ES 3.2.5 Instrumenty pro rozdělování břemene mezi členskými státy 3.3 Prováděcí rozhodnutí Rady 2022/382	3. DOČASNÁ OCHRANA V PRÁVU EVROPSKÉ UNIE 3.1. Cesta k Společnému evropskému azylovému systému (SEAS) 3.2. Směrnice o dočasné ochraně 3.2.1. Osobní působnost směrnice o dočasné ochraně 3.2.2. Časová působnost směrnice o dočasné ochraně 3.2.3. Práva spjatá s poskytováním dočasné ochrany, přístup k azylovému řízení 3.3. Evropská „migrační krize“ a směrnice o dočasné ochraně

3.4 <i>Prováděcí rozhodnutí Rady 2023/2409</i>	3.4. <i>Budoucnost dočasné ochrany v právu Evropské unie</i> 3.4.1. <i>Nový Pakt o migraci a azylu</i> 3.4.2. <i>„Krizové nařízení“</i>
--	---

Oponent k tomu připomíná, že podle aktuálního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se sp. zn. 2 As 196/2023 ze dne 25.04.2024, pokud *obě práce vykazují nápadnou podobnost již z hlediska svého formálního členění*, jde zde důvod k pochybnosti o vlastním autorství práce. Obdobně Městský soud v Praze v rozsudku se sp. zn. 5 A 68/2021 ze dne 31.05.2023: *Povážlivé bylo již samo zjištění, že obě diplomové práce mají prakticky stejnou (formální) strukturu.*

Oponent proto provedl porovnání textu obou diplomových prací, vycházejí z výše citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a Městského soudu v Praze, a našel následující podobnosti v rámci obou těchto prací.

Pokud jde o podkapitolu předložené práce 3.2.2 *Osobní působnost směrnice 2001/55/ES* a porovnání s podkapitolou druhé práce 3.2.1. *Osobní působnost směrnice o dočasné ochraně*. Oponent našel následující podobnosti textů:

Posuzovaná diplomová práce	Srovnávací diplomová práce
<i>Osoba může být z poskytování dočasné ochrany vyloučena rovněž v případě, že „existuje důvodné podezření, že by tato osoba mohla ohrozit bezpečnost hostitelského členského státu nebo že vzhledem ke skutečnosti, že byla na základě pravomocného rozsudku odsouzena za mimořádně závažný trestný čin, představuje</i>	<i>Výše uvedené důvody poměrně věrně kopírují důvody zakotvené tzv. vylučující klauzulí v rámci čl. 1 F Úmluvy o právním postavení uprchlíků. Kromě výše uvedených případů mohou ale členské státy vyloučit osobu z poskytování dočasné ochrany rovněž za předpokladu, že „existuje důvodné podezření, že by tato osoba mohla ohrozit bezpečnost hostitelského</i>

<i>nebezpečí pro společnost hostitelského členského státu.</i>	<i>členského státu nebo že vzhledem ke skutečnosti, že byla na základě pravomocného rozsudku odsouzena za mimořádně závažný trestný čin, představuje nebezpečí pro společnost hostitelského členského státu.</i>
--	--

Posuzovaná diplomová práce (zde kap. 1.2 – pojem hromadný příliv)	Srovnávací diplomová práce
<p><i>Pod tímto pojmem Směrnice 2001/55/ES rozumí příchod velkého počtu vysídlených osob pocházejících z určité země nebo zeměpisné oblasti do Společenství bez ohledu na to, zda se jedná o vstup spontánní nebo organizovaný, například v rámci evakuačního programu.</i></p> <p><i>Směrnice 2001/55/ES na žádném svém místě neposkytuje jakékoliv kvantitativní údaje za účelem vysvětlení, co přesně má na mysli pod označením „velký počet“ rovněž tak i neuvádí o jaký časový interval ono ho přílivu by se mělo jednat.</i></p>	<p><i>Hromadný příliv osob směrnice stručně definuje jako „příchod velkého počtu vysídlených osob pocházejících z určité země nebo zeměpisné oblasti do Společenství bez ohledu na to, zda se jedná o vstup spontánní nebo organizovaný, například v rámci evakuačního programu.“</i></p> <p><i>Úprava směrnice neobsahuje žádné další objektivní kritérium, jež by upřesňovalo charakter, podobu či určité početní vyjádření hromadného přílivu osob nebo následky spjaté s jeho existencí kromě již zmíněné spojitosti uvedeného pojmu s rizikem, že „azylový systém nebude schopen vypořádat se s takovým přílivem bez nepříznivých účinků na jeho vlastní účinné fungování.</i></p>

Posuzovaná diplomová práce	Srovnávací diplomová práce
<i>Co do dalších skupin vyloučených osob,</i>	<i>Druhá skupina pak svou úpravou rámcově, nikoliv však doslovně,</i>

směrnice zde poskytuje určitou míru právního prostoru a stanoví výčet obvyklých pro mezinárodní azylové právo případů, kdy členské státy mají právo (nikoliv musí) vyloučit osobu z poskytnutí dočasné ochrany. Jedná se především o existenci závažných důvodů se domnívat, že tato osoba spáchala zločin proti míru, válečný zločin nebo zločin proti lidskosti, činproti cílům a zásadám Spojených národů nebo vážný nepolitický zločin mimo území hostitelského členského. Je však důležité poznamenat, že členské státy nemohou výše uvedené osoby z poskytování dočasné ochrany vyloučit „paušálně“, ale musejí posoudit výše vylíčené důvody pouze na základě osobního jednání dané osoby, přičemž se musí řídit zásadou přiměřenosti.

odpovídá výše uvedeným důvodům pro vyloučení osoby z poskytování dočasné ochrany podle čl. 28 odst. 1 písm. a), bodů i) až iii) a bude tak například zahrnovat osoby, které dopustily zločinu proti míru, válečného zločinu nebo se dopustily činů proti cílům a zásadám Spojených národů.

Vylučující klauzule v případě azylu však neobsahuje explicitní požadavek přiměřenosti opatření, kterým se osoba vylučuje z poskytování dočasné ochrany. Vyloučení z ochrany ve formě azylu navíc nastává ex lege, jsou-li k tomu splněny podmínky (viz formulace „Státní příslušník třetí země či osoba bez státní příslušnosti jsou vyloučeni z postavení uprchlíka“), zatímco v případě dočasné ochrany se jedná o skutečnost závislou na správním uvážení správních orgánů členského státu (viz formulace „členské státy mohou vyloučit osobu z poskytnutí dočasné ochrany“). V případě dočasné ochrany a situace, kdy existuje důvod pro vyloučení z poskytování této, neboť se vyloučená osoba dopustila vážného nepolitického zločinu mimo hostitelskou zemi poskytující dočasnou ochranu, je na rozdíl od úpravy v rámci azylového statusu a v rámci úpravy Úmluvy o právním postavení uprchlíků rovněž „postihována“ i trestná součinnost, respektive účastenství jakožto její

	<i>kvalifikovaná forma. V tomto ohledu se tak uvedený důvod pro vyloučení zdá být i přísnější v rámci směrnice o dočasné ochraně.</i>
--	---

Pokud jde o podkapitolu předložené práce 3.2.3 Časová působnost dočasné ochrany a porovnání s podkapitolou druhé práce 3.2.2. Časová působnost směrnice o dočasné ochraně. Oponent našel následující podobnost textů:

Posuzovaná diplomová práce	Srovnávací diplomová práce
<i>Směrnice 2001/55/ES. Z příslušných ustanovení však nevyplývá minimální délka trvání dočasné ochrany, neboť dle čl. 6 odst. 1 písm. b) směrnice je Rada oprávněna kdykoliv rozhodnout o ukončení dočasné ochrany, a to i před uplynutím základní délky trvání dočasné ochrany, jež činí jeden rok. Toto rozhodnutí Rady však musí kumulativně splňovat několik zásadních podmínek. Zaprvé Rada v této otázce rozhoduje pouze kvalifikovanou většinou, a to na návrh Komise, která je příslušná posoudit jakoukoli žádost členského státu. Rozhodnutí Rady se rovněž má zakládat na zjištění, že situace v zemi původu umožňuje, s ohledem na lidská práva, základní svobody a závazky členských států v souvislosti se zásadou nenavracení, bezpečný a trvalý návrat osobám, jimž byla poskytnuta dočasná</i>	<i>Směrnice výslovně stanoví, že dočasná ochrana bude ukončena buď po „uplynutí nejdelší možné doby trvání“, anebo „kdykoliv, kdy Rada kvalifikovanou většinou rozhodne na návrh Komise, která rovněž posoudí jakoukoli žádost členského státu na předložení návrhu Radě.“ Základní výměru trvání dočasné ochrany činí, aniž by tím bylo dotčeno právo Rady kvalifikovanou většinou ukončit poskytování dočasné ochrany dříve, 1 rok. Směrnice však obsahuje nejprve i pravidlo pro možné, automatické prodloužení dočasné ochrany o 6 měsíců, nejdéle pak 1 rok, a to za předpokladu, že tato nebyla předtím ukončena rozhodnutím Rady kvalifikovanou většinou. Pokud by i poté nadále přetrvávaly důvody, pro které byla ochrana udělena, může být její trvání opětovně prodlouženo rozhodnutím</i>

ochrana. Rada je povinná oznámit své rozhodnutí Evropskému parlamentu. Základní délka trvání dočasné ochrany činí jeden rok s možností i jeho automatického prodloužení o období v délce šesti měsíců avšak nejvíce o jeden rok. V případě že důvody udělení dočasné ochrany i poté nepominou (kupříkladu neskončí ozbrojený konflikt atd.) může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout o prodloužení dočasné ochrany až o jeden rok na návrh Komise. Z uvedeného tedy vyplývá, že maximální doba poskytování dočasné ochrany činí tři roky.

Směrnice 2001/55/ES rovněž věnuje náležitou pozornost otázce ukončení dočasné ochrany a návratu

vysídlených osob zpátky do jejich domovské země, přičemž směrnice rozlišuje návrat dobrovolný a nucený.

Členské státy by tak měly přijmout nezbytná opatření umožňující dobrovolný návrat osob požívajících dočasnou ochranu, resp. osob, jejichž dočasná ochrana skončila, a to s ohledem na lidskou důstojnost.

Přičemž členské státy jsou rovněž povinny zajistit, aby rozhodnutí těchto osob vrátit se bylo učiněno s plným vědomím všech skutečností. Za tímto účelem členské státy mohou zajistit také

založeném na kvalifikované většině Rady nejdéle o další 1 rok. Teoreticky by tak trvání ochrany poskytované dočasnou ochranou nemělo překročit 3 roky. V případech, kdy Rada sama ukončuje trvání dočasné ochrany, stanoví směrnice pravidlo, podle kterého se takové rozhodnutí Rady, přijaté kvalifikovanou většinou, „zakládá na zjištění, že situace v zemi původu umožňuje, s patřičným ohledem na lidská práva, základní svobody a závazky členských států v souvislosti se zásadou nenavrácení, bezpečný a trvalý návrat osobám, jímž byla poskytnuta dočasná ochrana.“ Po ukončení poskytování ochrany jsou členské státy podle směrnice povinny primárně přijmout opatření umožňující dobrovolný návrat osob. S ohledem na úpravu směrnice i samotný proces ukončení ochrany lze mít za to, že se v každém případě bude jednat o postup favorizovaný. Výše zmíněná opatření pak dle směrnice musí umožňovat návrat osoby s ohledem na „její lidskou důstojnost.“ Rozhodnutí o dobrovolném návratu musí být podle směrnice učiněno s vědomím všech skutečností spojených s takovým rozhodnutím, směrnice tak s ohledem na uvedený imperativ obsahuje například i „zkušební“ návštěvy místa návratu. Není-li však vůle k

<p><i>zkušební návštěvy. V případě, že po návratu do své domovské země osoba změní svůj názor z důvodu trvání okolností i podmiňujících její vysídlení, hostitelský členský stát je povinen takovou osobu po dobu trvání její dočasné ochrany zase na svém území přijmout.</i></p> <p><i>V případě nuceného návratu členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby takový návrat osob, jimž uplynula doba trvání dočasné ochrany a jež nemají nárok na přijetí, proběhl s ohledem na lidskou důstojnost. Za takových okolností členské státy musí zvážit jakékoli závažné humanitární důvody, které by v jednotlivých případech činily návrat nemožným nebo neodůvodněným.</i></p>	<p><i>dobrovolnému návratu osoby, která požívala dočasné ochrany, lze osobu navrátit i bez jejího souhlasu, tedy nedobrovolně. Směrnice opět stanoví požadavek, aby takový postup proběhl s ohledem na lidskou důstojnost, členské státy musí navíc rovněž posoudit jakékoliv humanitární důvody, které by v konkrétním případě neumožňovaly návrat osoby. Výslovně je pak zakázáno vyhoštění osob, u kterých by vycestování vedlo k závažnému zhoršení jejich zdravotního stavu.</i></p>
---	---

Posuzovaná diplomová práce	Srovnávací diplomová práce (kap. 3.2.3.)
<p><i>Směrnice dává osobám, kterým byla poskytnuta dočasná ochrana, možnost požádat o azyl na území členského státu... Nicméně však s měrnice 2001/55/ES ve svém článku poskytuje členským státům možnost stanovit, že po dobu vyřizování žádosti nelze požívat dočasné ochrany a zároveň mít právní postavení žadatele o azyl V případě, že výsledek řízení žádosti o azyl bude negativní, musí být dočasná ochrana</i></p>	<p><i>Beneficienti dočasné ochrany jsou v průběhu trvání dočasné ochrany oprávněni podat žádost o azyl.... Členské státy mohou současně rovněž stanovit, že beneficiant dočasné ochrany, který současně žádá o azylový status, nemůže být současně jak beneficiantem dočasné ochrany, tak žadatelem o azyl. Případné zamítavé rozhodnutí o žádosti o přiznání azylového statusu pak nemá vliv na další</i></p>

<p><i>takového „neúspěšného“ žadatele obnovena, resp. nadále poskytována.</i></p>	<p><i>trvání a existenci statusu dočasné ochrany u konkrétního, neúspěšného žadatele o azyl.</i></p>
---	--

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že vybrané pasáže předložené diplomové práce a vybrané pasáže srovnávací diplomové práce jsou obsahově podobné (často jinými slovy přepsané totéž), podobné skladbou vět, citacemi i myšlenkami. Městský soud v Praze v rozsudku se sp. zn. 5 A 68/2021 ze dne 31.05.2023 potvrzuje, že pokud v diplomové práci diplomatka *pouze formálně reformulovala pasáže*, není to přípustný postup v rámci sepisu diplomové práce.

Oponent práce má tedy pochybnost o vlastním autorství některých částí posuzované diplomové práce, bylo tedy jeho povinností to namítnout v rámci posudku. K této pochybnosti by se diplomantka měla vyjádřit při obhajobě své práce a případně ji **rozptýlit** (v takovém případě považuje oponent práce předloženou práci způsobilou k obhájení).

Pokud jde o požadavky na diplomovou práci, podle příslušné vyhlášky děkana FPR č. 53D/2021, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové nebo bakalářské práce (čl. VI, odst. 4) platí, že *Diplomová práce překračuje úroveň bakalářské práce rozsahem i hloubkou zpracování; tam, kde je to účelné, se doporučuje pracovat se zahraničními zdroji. Diplomová práce je odborným textem, který má charakter rozsáhlejší teoretické studie, která přináší nový pohled na zadaný problém nebo je fundovanou analýzou zkoumaného problému a variant jeho řešení. Účelem diplomové práce je osvědčit, že diplomant je s to po absolutoriu působit jako odborník v oboru právo, že si osvojil příslušné teoretické znalosti, že je schopen je sám aplikovat a doplňovat. Vlastní text práce zpravidla nepřesahuje 80 stran textu, minimální přípustný rozsah je 50 stran textu za dodržení následujících parametrů: typ písma - Times New Roman; velikost písma – 12; řádkování - 1,5; nastavení okrajů: horní a dolní okraj - 2 cm, levý okraj - 4,5 cm, pravý okraj – 2,5 cm; odstavce odlišeny tabulátorem 1,25 cm a číslování od první strany vlastního textu.*

Podle této vyhlášky (čl. VI, odst. 7) dále platí, že **Texty, myšlenky nebo data jiných autorů nesmí autor práce vydávat za své vlastní a je povinen citovat pramen,**

odkud je čerpá, a to pomocí funkce Vložit poznámku pod čarou (typ písma – Times New Roman; velikost písma-10; řádkování - 1). Autor při svých citacích přihlédne zejména k mezinárodním normám ISO 690 a ISO 690-2 (metodika je dostupná např. na <http://www.evskp.cz>, nebo na <http://citace.com>).

Pokud jde o hodnocení diplomové práce při odhlédnutí od výše uvedených pochybností, ta sama o sobě je prací relativně kvalitní a současně s ohledem na aktuální situaci mimořádně potřebnou ke svému zpracování. Nadbytečná se jeví kapitola historická (kap. č. 2) a kapitola komparativní (kap. č. 5). Ústavní hodnocení (kap. č. 4.1.) by mělo být širší s významnějším zastoupením ústavněprávní literatury.

III.

Pokud jde o formální nedostatky předložené diplomové práce.

Na některých místech je zjevně nesprávná citace (např. cit. č. 30).

Podle výše citované vyhlášky platí, že práce obsahuje (čl. VI., odst. 10, písm. c) *Prohlášení, že autor vypracoval práci samostatně a použil pouze uvedených pramenů a literatury. Toto prohlášení je podepsáno a umístěno na samostatné následující stránce, není-li umístěno již na patitulu.* Z textu odevzdané práce je zřejmé, že práce neobsahuje podepsané prohlášení, čímž neodpovídá formálním požadavkům kladených na diplomovou práci a práce je tak odevzdána v rozporu s předmětnou vyhláškou.

Současně, podle vyhlášky (čl. VI., odst. 4) platí, že **Vlastní text práce zpravidla nepřesahuje 80 stran textu, minimální přípustný rozsah je 50 stran textu za dodržení následujících parametrů: typ písma - Times New Roman; velikost písma – 12; řádkování - 1,5; nastavení okrajů: horní a dolní okraj - 2 cm, levý okraj - 4,5 cm, pravý okraj – 2,5 cm; odstavce odlišeny tabulátorem 1,25 cm a číslování od první strany vlastního textu.** Z textu práce je zřejmé, že kandidátka nedodržela formální náležitosti práce co do nastavení okrajů své diplomové práce, jakož i přesahuje rozsah doporučený pro diplomovou práci, což je rozsah zpravidla nepřesahující 80 stran textu, přičemž s ohledem na nedodržení předepsaného nastavení okrajů je reálný

rozsah ještě vyšší. Toto namítá oponent s ohledem na skutečnost, že některé části diplomové práce nutně nesouvisí s jejím tématem (například historické exkurzy).

Předmětné formální nedostatky mají samozřejmě vliv na závěrečné hodnocení předložené diplomové práce, přestože nedodržení jasných formálních požadavků kladených předmětnou vyhláškou je dle názoru oponenta zcela zbytečným nedostatkem diplomové práce, který snižuje její finální hodnocení.

Kontrolou v systému THESES (systém pro odhalování plagiátů mezi závěrečnými pracemi) bylo zjištěno, že práce vykazuje shodu 7% s jinými díly.

III.

S ohledem na výše uvedené tedy **nedoporučuji** diplomovou práci k obhajobě, pročež navrhuji hodnocení diplomové práce známkou **nevyhověl(a)**, na což pamatuje čl. XI vyhlášky děkana FPR č. 53D/2021, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové nebo bakalářské práce.

V případě, že bude pochybnost o vlastním autorství práce rozptýlena, navrhuji hodnocení **velmi dobře**, nebo **dobře**, přičemž v takovém případě bude finální hodnocení záviset na kvalitě obhajoby samé.

IV.

Otázky k obhajobě:

1. Vyjádřete se k definici pojmu dočasné ochrany v rámci názorů právní vědy a judikatury.
2. Vyhledejte relevantní judikaturu správních soudů týkající se dočasné ochrany.

**JUDr. Vladislav Vnenk, Ph.D.,
oponent diplomové práce**